

[Gert Petersen]

mokratiske dagsordensforslag, som ligger tæt op ad vores, men hvor vi altså savner den kritik af regeringen, som vi synes rettelig også burde fremsættes i dagsordensform. Men ellers må jeg sige, der er ikke den store forskel mellem dem.

Stinus (RV):

Da vi for et år siden havde debat om FN i folketinget, gav jeg udtryk for glæde over den mulighed, vi derved fik for at diskutere netop Danmarks FN-politik, Danmarks indsats og Danmarks muligheder i verdensorganisationen. Jeg vil gerne igen i år give udtryk for glæde over denne mulighed og sige tak til forslagsstillerne for initiativet. Selv om forslagsstillerne jo nok har deres meget konkrete og berettigede anledning til at rejse denne forespørgsel lige nu, og selv om to gange ikke skaber nogen tradition, er der måske alligevel med FN-debatten sidste år og den, vi har i dag, indledt noget, som kan blive en tradition for en årlig debat om Danmarks FN-politik.

Det er altid relevant at drøfte afspænding og nedrustning, og hvordan Danmark aktivt kan engagere sig på disse områder. Ekstra relevant er det nu ved optakten til 1986 som internationalt fredsår, som blev vedtaget i FN for få uger siden. Med vedtagelsen følger også en forpligtelse til at gøre en ekstra indsats for fred i dette år i overensstemmelse med indledningen til selve FN's pagt, hvori det højtideligt hedder:

»Vi, De Forenede Nationers folk, besluttede på at frelse kommende generationer fra krigens svøbe ... at forene vore kræfter til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed ... har bestemt at forene vore bestræbelser for at nå disse mål.«

Jeg er da også sikker på, at forespørgerne med ordlyden af deres forespørgsel først og fremmest har i tankerne, hvad Danmark kan gøre på næste generalforsamling, selv om der måske også bag forespørgslen ligger en utilfredshed med manglende dansk indsats på den igangværende og nu næsten afsluttede generalforsamling. Det er imidlertid allerede nu, at retningslinjerne for en aktiv dansk indsats på næste generalforsamling skal stikkes ud, men det bør naturligvis ske på basis af en vurdering af indsatsen i år.

Når jeg nu nævner FN's næste generalforsamling, indebærer dette naturligvis ikke, at

der ikke skal arbejdes for afspænding og nedrustning i mellemtiden. Det skal der i høj grad, og der skal helst være en sammenhæng mellem det, Danmark foretager sig i FN og stemmer for i FN, og det vi siger og gør i andre sammenhænge og andre fora. Det fredsår, som nu tager sin begyndelse, kan være en god anledning til at intensivere den danske indsats på afspændings- og nedrustningsområdet.

En gennemlæsning af de danske indlæg i FN giver ikke grund til utilfredshed, tværtimod. Det skyldes måske også den indflydelse, medlemmerne af FN-delegationen har på den endelige udformning af teksterne.

I sin tale i generalforsamlingen i forbindelse med markeringen af 40-året for FN's grundlæggelse fastslog statsministeren, at i dagens verden forbliver FN uundværlig. Det er jeg enig med statsministeren i. Statsministeren fremhævede i sin tale også den nære sammenhæng mellem økonomisk og social udvikling og lighed på den ene side og international fred og sikkerhed på den anden. Jeg nævner dette for at understrege, at også dette spektrum hører med, når vi skal vurdere vore muligheder for at være med til at skabe afspænding.

I sit indlæg i generaldebatten beskæftigede udenrigsministeren sig ikke i stor udstrækning med nedrustningsspørgsmål. Det er ingen kritik, men en konstatering. Jeg synes, at udenrigsministeren fik sagt noget om mange vigtige spørgsmål. Om nedrustning sagde udenrigsministeren, at denne ikke opnås i kraft af resolutioner, men kun vil blive til virkelighed i kraft af politiske beslutninger. Det lyder meget selvfølgelig, og jeg er da også enig med udenrigsministeren i den kritik af resolutionsmageriet i FN, som jeg føler at udtalelsen er udtryk for. Der vedtages for mange resolutioner i FN, og der bruges for megen tid og for mange kræfter på formuleringen af disse mange resolutioner.

Har resolutionerne da ingen betydning? Jo, det tror jeg at de har, fordi de ved gentagelsens kraft – og mange resolutioner er jo gengangere fra år til år – påvirker både landenes regeringer og verdensopinionen. Danmark spiller også med i det spil, og regeringen og vi andre gør det, for hvis det ikke var tilfældet, ville der jo ikke være grund til at gå så højt op i, hvordan Danmark skal stemme til en bestemt resolution.